

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

51 Iuramenta contra sanctiones ecclesiasticas non sunt servanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

si privatam ea 12. quæst. 1. concil. Trident. in cap. 1. §. omnino de reform, sess. 25, & Navar. in tract. de reddit, Eccles, quæst, 1, mon, 40, num, II,

- 45 Emphiteusis enim ¶ est quædam alienationis species, Bart. post gloss. in l. Codicillis §. constitutio nu. 3 ff. de leg, 2, cap, nulli de reb, Eccl, non alien, Alexand. in cons, 104, num, 5, lib, 3, & Bero in cons, 91, nu, 4611. Et ¶ emphiteusis, livellum, locatio perpetua, & similia sunt simoniaca, quæ omnia sub eodem verbo emphiteusis continentur, licet in aliquibus differant, Bart. in l. finita, §. si de vectigalibus, nu, 9, & 10, ff. de damn, infect, & las. in l. 1, nu, 41, & 42, C, de jur, emphit, ac bonorum ecclesiasticorum alienatio est de Papæ re-
- 47 servatis ex supra allegatis, Vnde ¶ quidquid tenuerint Bald, & las. supra citati, arguendo à fisco ad ecclesiam, eorum opinio, ubi agitur de emphiteusi ecclesiastica, non subsistit, nam Bart. Accur. Cyn. Spec. Host. & Io, And, quos citat, & sequitur las. in l. 2, num, 118, & 119, C, de jur, emphit, floruerunt ante Pontificatum Pauli II. à quo emanavit dict. extravag. ambitiosa de anno 1468. quam nec las. ipse vidit, quare dictorum doctor. opinio cū semper bonis ecclesiasticis ab eodem Paulo II. per dictam constitutionem aliter postea fuerit cautum, est reprobata, quia hujusmodi opinionis fundamenta, si quæ existabant per eandem perpetuam constitutionem funditus fuerunt eversa.
- 48 Cum enim, ¶ ut dictum fuit, bonorum ecclesiasticorum alienatio Pontifici sit reservata, nullo modo rectores ecclesiarum possunt illa per infeudationem, vel contractum emphiteuticum, eodem in-

consulto, distrahere, ut in eadem extravaganti ibi, necnon infeudationem, vel contractum emphiteuticum, præterquam in casibus à jure permisis in dict. cap, non libeat Papa l, 12, quæst. 2.

49 Nec pacta ¶ qualiacumque in instrumento contra juris communis dispositionem apposita servare tenentur: Est enim à jure prohibitum pactum, quod, ob non solutionem canonis emphiteuta expelli non possit, quoniam ¶ cessante per biennium, etiam quod emphiteuta non fuerit interpellatus, cū hoc casu dies statuta pro homine interpellat, justè petere expelli, prout etiam in casu venditionis domino irrequisito, ut cap, fin, de locat, ubi etiam Abb. num, 13, l. fin. C, de jur, emphit, & Dec. in cons, 164, num, 1, vers. secundo principaliter verba enim extravagantis sunt clara ibi, in casibus à jure permisis excludentes omnia, quæ à jure prohibentur, & concessiones aliter factæ nullius sunt roboris, vel momenti, ut in eadem extravag. §. si quis autem, etiam si fuerint pacta juramento firmata; quia ¶ juramenta contra constitutiones Apostolicas facta sunt illicita, & non servanda, cap, significavit, & cap, gravis de cens. Bero in cap, si quis presbiterorum num. 23. de reb. eccl. non alien. & in terminis alienationis bonorum ecclesiasticorum, idem Bero. cons, 92, num, 1. 2. 5. & 7, vol, 1, Aret. cons, 114, num, 3. & 4. Rodan. de reb. eccl. non alien. quæst. 29. num, 9.

Quando autem Pontificis autoritate facta sit emphiteusis concessio, ut fieri solet in forma, si in evidentem, juxta dispositionem dictæ extravagantis ambitiosæ, quæ ut plurimum in litteris Apostolicis inseritur, tunc minimè est dubitandum.

52 tandum de illius auctoritate, & dicti con-
tractus validitate: quia ꝑ de illis libere
dis. onere potest, cum sit omnium benefi-
ciorum dominus c. 2, de præb. in 6. clem.
1, in fin. ut lit. pend. ne per dictam extra-
vagant. ambitiosæ, admittitur alienatio,
nisi in forma, si in evidentem ecclesiæ uti-
litatem; ut etiam alias dixi. Potest tamen
dubitari de defectu intentionis, & sub-
reptione gratiæ ex infra allegandis.

53 Instrumento celebrato ꝑ inter recto-
rem ecclesiæ, & emphiteutam cum pa-
ctis, & conditionibus juri communi re-
pugnantibus, expeditis postea litteris
Apostolicis, si in evidentem, illisque per
delegatos Apostolicos in eisdem litteris
nominatos executione demandatis: qua-
eritur, an omnia in eodem instrumento
contenta censeantur auctoritate Aposto-
lica confirmata, & est distinguendum,
quod, aut constat, Papam habuisse expli-
citè scientiam omnium contentorum in
instrumento per insertionem totius teno-
ris instrumenti, vel aliter per expressio-
nem omnium pactorum, & conventio-
num à jure repugnantium in litteris Apo-
stolicis aut non: Primo casu omnia con-
tenta in instrumento, quæ in dictis lit-
teris Apostolicis fuerunt repetita condi-
tionibus, aut limitationibus non restri-
cta, regulariter censentur ratificata, &
approbata; cap. penult. de confirm. util. vel
54 inutil. & Dec. in rubr. eodem tit. ꝑ quæ
enim in litteris Papæ dispositivè expri-
muntur, ex certa scientia facta intelli-
guntur, gloss. in cap. statutum §. sancimus
in ver. litterarum de rescrip. in 6. in cap.
cum vigesimum num. 6, ver. ultra alia de off.
deleg. & Ancaran. cons. 65, pro clariori
num. 4, ver.

55 Cum enim constet ꝑ & præsertim si
litteræ haberent clausulam, ex certa
scientia, quæ tollit omne juris obstacu-
lum, Bart. in cons. 196, num. 2, volum. 1.
Dec. cons. 191, num. 3, Felyn. in cap. non-
nulli §. sunt & alij num. 15, vers. & ubi sa-
cit de rescript. & Gabr. cæmm. conclus. lib.
6, de clausul. conclus. 1, num. 39.

56 Quo casu ꝑ procedit habetque locum
conclusio, quod Papæ confirmatio sub-
sequenti faciat actum valere, ac si à princi-
pio fuisset ab eo factus, ut per Navar. de
regul. com. 3, num. 9, sub vers. secundo quod
tom. 2.

57 Secundo casu, ꝑ quando in litteris, si
in evidentem, non inseritur instrumen-
tum locationis in emphiteusim factæ,
nec narratur illius tenor, neque apponi-
tur clausula, ex certa scientia, ut de stylo
regulariter apponi minimè solet, gratia
Apostolica non approbat pacta in instru-
mento contra juris communis dispo-
sitionem apposita, & in litteris Apostolicis
minimè expressa.

58 Nam ꝑ generaliter confirmando, non
intelligitur Papa, quæ sunt contrave-
nere confirmare Bart. in l. 1, num. 1, ff. de ijs,
qui sunt sui vel ali. juris, Bald. in l. jube-
mus, num. 3, C. de monop. & in cap. 12, co-
lum. in princip. per quos fin. invest. Aret. in
consil. 8, quem citat, & sequitur Ias. in l.
nummi num. 13, ff. de in lit. jur. Alexand.
in cons. 59, num. 9, lib. 1, cons. 52, num. 11,
lib. 7, & Rom. cons. 327, num. 7.

59 Quinimò, ꝑ cum in quibuscumque
bonorum ecclesiasticorum alienationi-
bus agatur de præjudicio Ecclesiæ, re-
scriptum Papæ, quod emphiteuta, non
solvendo, non incidat in commissum,
non valet, Bald. in l. si à te num. 1, C. de
pact.